

Ahojky všichni, moc Vás zdravím a pozdravuji.

Tak Vám napíši pár řádek z podzimního srazu.

Nejdříve musím poděkovat všem, kteří mi na sraze pomohli. Všem, kteří dorazili a všem, kteří přivezli maličkosti do tomboly.

Musím, však konstatovat, že tento sraz již od začátku měl smůlu. Snažili jsme se připravit třídní sraz, na žádost členů. Připravila jsem soutěže pro děti, soutěže pro dospělé, spoustu zábavy a her, včetně motoristické soutěže. Dva týdny před srazem jsem vyrazila s Milanem zkontrolovat itinerář motoristické soutěže. Ač jsme ji měli připravenou, všechny práce byla k ničemu, než jsme urazili pár prvních křižovatek, dojeli jsme k objížďce, přepracovali jsme itinerář a zkusili navázat v další vesnici. No a jak to dopadlo, oprava silnic byla v každé druhé vesnici a tak jsme rozhodli motoristickou soutěž vypustit a připravit jen spanilou jízdu. Zabralo by spoustu času opět natisknout další itineráře apod. Ještě pár kontrolních otázek v kempu a sraz byl připraven. Poslední týden před srazem jen kontrola potřebných věcí, zajištění soutěží, zábavy i přístřešků a než jsme se nadáli, už jsme na cestě do kempu.

Podzimní sraz byl v kempu v Lužanech u Jičína v termínu 23. až 26. září 2016. My jsme přijeli dopoledne společně s Mílou, Barunkou Miléřovou s Pavlem a Bartoňákama, abychom vše připravili stany a organizační záležitosti. Bára přivedla i posilu Dášu, která od začátku se zapojila do práce. Nejdříve jsme zjistili, že jsme přišli o tři chaty, které byli pronajaty majitelem kempu bez našeho vědomí a tak jsme improvizovali, co se dalo. Docela to byla zábavná rubikova kostka, ale nakonec jsme ubytovali všechny, kteří dorazili. U příjezdu jsem zjistila, že 70 procent lidí, jede domů již v neděli. No a co teď s tím? Kemp objednaný do pondělka, program srazu do pondělka a lidi v neděli směr domov. Tak jsme překopávali program, který jsme poctivě vyvěsili ve stanu, našlapali jsme všechny větší akce z neděle na sobotu a přemýšleli jestli všechno zvládneme. I nemožné se dá zvládnout, ale některým členům se nelíbilo, že jsme přesně nedodrželi rozvrh hodin, no prostě bylo toho moc a uspokojit

všechny, prostě nejde. Tím to se omlouvám všem, kteří měli problém s časovým harmonogramem srazu.

A teď k proběhu. Sjížděli jsme se již v pátek brzy odpoledne, protože od 20 hodin hrála na sraze kapela Robert Hlavatý Band. Hráli opravdu pěkně a někteří i tancovali. Někdo diskutoval u chatek, jiný v místní restauraci, prostě příjemný večer.

Sjelo se 78 vozů značky Citroën a 13 vozů příznivců, dost dobrá účast. V sobotu jsme v deset zahájili sraz, autíčka se připravovala na spanilou jízdu a děti a někteří dospělci si šli zastřílet ze vzduchovky pochopitelně mimo kemp a do terčů. Autíčka seřazena a hurá na to. Jedeme směr Hořice, ale to vím já, Milan a jen pár lidí. Jedeme do sochařského parku. Pochopitelně jsme se museli Hořicím ukázat a tak jsme objeli celé náměstí. My, jako první vozidlo odbočovalo vpravo a kolona nebrala konce. Hořice byli plné krásných vozů. Kolem jedné po obědě jsme na místě. Parkujeme u sochařského parku. Bohužel naše kolona aut přerušila svatbu, která zrovna probíhala v parku. A tak jsem se rozhodla, že svatebčanům za klub půjdeme popřát všechno nejlepší. Společně s Michalem a Makynou, (ostatní ztratili odvahu) jsme vyrazili ke svatebčanům. Ženich si myslel, že jsme příbuzní z Písku a při pohledu na tolik aut, se mu otevírala peněženka v kapse, oči měl chudák vyvalené a nevěřícně zíral na tlupu lidí. Myslel si, že jedeme všichni na svatbu. To by bylo opravdu velkolepá svatba, jenom od nás by bylo 150 lidí. Bylo vidět, že si oddychl, když jsme mu vysvětlili situaci.

Rozeběhli jsme se po parku, někteří zamířili přímo do podnikové prodejny hořických trubiček, která kvůli nám měla otevřeno a naplněné regály trubiček. Fronta až na silnici, tašky plné trubiček, kokosek a jiných dobrot, nezbytné kornouty se zmrzlinou nebo káva. Asi jsme vyjedli všechno, co bylo v dosahu. S plnými taškami jsme šli zpět ke svým plechovým miláčkům a již samostatně jsme se dopravili zpět do kempu.

Plné parkoviště citroënů přitáhlo i spoustu človíčků, kteří v okolí pobývali. Kolem cvakali foťáky a točili se kamery, bylo to krásné.

Počasí vyšlo sluníčko pálilo a my jsme se v Hořicích moc nezdržovala a hurá zpět do kempu připravovat soutěže. Museli jsme připravit podmínky pro sportovní odpoledne dětí, který bylo zahájeno exhibičním zápasem v boxu. Trenér Tomáš Brezáni zavolal své svěřence a začal kolotoč boxerského umění. Nejdříve pořádná rozcvička a tak všichni přítomní, děti i pár dospěláků, ruce na prsa a rozehrát tělo během hluboko do údolí a zpátky, další cviky, rozhazování rukama i nohama. Děti se smály a cvičily, snad se i zapotili. Odborné vysvětlování jednotlivých úderů, opakovat nebudu, měla jsem z toho trochu bramborový guláš, když máš provést úder zadní rukou. Ať jsem se točila jak jsem chtěla, zadní ruka nikde. No nevím, asi mají boxeři horních končetin více. Pak zápas mezi boxery a pak všichni proti boxerům. Trochu se nám to protáhlo a tak honem na další sportovní úkoly. Děti sklákaly do dálky, házely na cíl, prohazovaly, přeskakovaly přes překážky a plazily a zase skákali. Prostě pravé sportovní odpoledne. V tomto shonu jsme připravili pěšší soutěž jak pro dospělé, tak pro děti. A všichni hurá hledat otázky a zapisovat odpovědi. Museli jsme rychle připravit i tombolu. Sešla se pěkná řádka cen a tak, jsme pořádně ani nejedli, abychom všechno připravili. Děvčata prodávali lístky, protože bylo hodně cen tak hned po koupi lístku všichni věděli, jestli něco vyhráli. Tombola se vydávala po sedmé hodině večer. Tak rychle všechno připravit, zařadit výhry podle čísel a barev. A šup a rychle, běháme tam jako smyslu zbavení, abychom vše stihli, vždyť už v půl osmé musíme připravit děti na lampiónový průvod. Hurá, ceny rozdány a holky Bartoňovi opět svolávají děti. Rychle připravujeme lampiónový průvod, děti poskakují, vesele mávají lampiony. Už toho mám trochu dost, příště připravím všeho míň, nebudu tři dny srážet do dvou, to se fakt nedá. Mám hlad a žízeň, jsem uběhaná a umluvená a ještě průvod a bojovka, pak snad chvíli klidu u počítání. Lampiónový průvod měl nejdříve jít k ohni, kde se měla zapálit hranice a pak k rybníku. Vlastně jsem průvod směřovala k ohni úmyslně, ještě jsem za celou dobu, co pořádám srazy neviděla zapálení hranice, vždycky jsem byla někde jinde a dělala něco jiného. Shromažďování dětí se opozdilo, to opravdu nejde odejít bez některých dětí, prostě jsem

vyčkávala a zatím oheň už hoří. No nic. Změna je život. Lampiónový průvod projde krajem kempu a stočí se k rybníku. I děti už jsou uťapané, tak lampiónový průvod trochu ošidíme a zkrátíme. Pomalu procházíme kempem a směřujeme k rybníku. Už jsme tu všichni. Teď je čas na ruční práce, postavit leknín, zapálit svíčku a leknín opatrně položit na hladinu rybníka, trochu postrčit a vypustit lekníny štěstí. Hladina rybníka svítí do tmy, lekníny nezklamaly, pluly po hladině a krásně svítily. Najednou se nad hrází ozvala velká rána a vysoko nad našimi hlavami zasvítíl ohňostroj. Barevné květy, padající světla a rozzářené očička dětí, skvělé. Ten kdo nedorazil, nemohl vidět ty šťastné dětičky a že jich tentokráte bylo.. Pak jsme šli zpět ke stanu a opékali jsme si buřty, rozdával se dort a další dobroty. Docela velký problém nastal, když jsem dětem brala lampióny, nechtěly mi je vrátit a tak jsem slíbila, že příště půjdeme zase. Nakonec se mi to podařilo a lampióny jsou zabaleny na příště. Už dorazila skupiny, co připravuje bojovku. Teď měly děti čtvrt hodiny volno, musely se na bojovku připravit. Běžely do chatek pro baterky a rychle zase zpátky ke stanu. Bojovku připravil Pavel s dalšími ochotníky a nezapomněl angažovat i nějaké to strašidlo. Pavel s Romanem a pár dobrovolníky, ještě stačili během dne připravit dřevo a postavit hranici.

Vyrážíme na bojovku. Scházíme do spodní části kempu. Je tma tmoucí a docela dost hodin. Na bojovku nás doprovází i Pepa Krása, který hezkých pár let, noční bojovku připravoval a loni se rozhodl předat žezlo mladším. Dneska půjde jako normální účastník. Tak jsme na místě, strašidla v lese, děti a dospělci před lesem. Informace od Pavla, tady začínáte a dojdete až na druhou stranu kempu k restauraci. Přejí všem hezký zážitek a jdu zpět na druhý konec kempu k cíli, tam budu čekat. Pozoruji lekníny na hladině rybníka a čekám na první odvážlivce. Mám připravené ceny pro děti i dospělé, děti dostanou hračky a dospělci, ti se bojí víc, mýdlo na umytí z leknutí. Na noční výlet vyšli i kluci z boxerského klubu, moc se jim bojovka líbila. Bojovku šli prvně a prý se i párkrát lekli a jestli jim to umožníme, určitě si to za rok zopakují. Pěkně si zahýkala i děvčata, ty strašidla pěkně vystrašila, na nich si fakt dala záležet. Všechny děti došly do cíle, cestou lesem se bály, ale když dorazily ke mně, strach z nich byly

veselé. Dostaly dárky a dobroty a mohly konečně jít spát. Však toho dneska taky zažily. Odcházím s zbytkem dětí a posílám je spát. Chvilku jsem se posadila do stanu a trochu zatížila žaloudek, dostala jsem něco z grilu od Blanky Novotné. Vlastně Leoš na sraze slavil 50 narozeniny, jak ten čas letí. Nejlepší a nejkrásnější dárek dostal Leoš od syna Lukáše. Leoš je už totiž i dědeček a Andělka, vnučka, je nejkrásnějším dárkem. Vlastně jsem stačila jen Leošovi popřát, ani jsem si s ním neťukla, tak Leošku, neboj, příště to snad napravíme. Žaludek zatížený, utěšená žízeň a vyrážím počítat soutěže. Než jsem se otočila je tu neděle.

Už brzy ráno byla připravena dílnička pro dětičky. Radka Burešová připravila perníky a tak jsme měli velikonoční tvoření. Bára nasbírala na pláži kamínky a tak jsme ještě malovalo na kamení. Krásně to naše dětičky vytvořily, moc hezké. Mezi tím se již připravovala jízda zručnosti na ploše pod kempem. Posádka musela dopravit metrový míč do branky. Zprvu se to zdálo velice jednoduché, ale míč je kulatý a dělá si co chce. Jezdilo se až do oběda. Pak už jen rychle spočítat výsledky a připravit ukončení srazu.

Stačili jsme to, v noci jsem připravila s Bárrou, Dášou a Makynou ceny a tak teď jen diplomy a jdeme na ukončení.

Sraz ukončen, do pondělka je tu se mnou asi 30 lidí. Dost málo, ale nevádí, alespoň v klidu zabalíme stany, a dáme si i kávu. Odpoledne se všichni pomalu rozjížděli domů, loučili jsme se a zase jsme se loučili, a všichni si slibovali, že se uvidíme příště. Už teď se těšíme na další sraz.

Večer jsme se sešli u táboráku, stany sbaleny, většina věcí už v autě. Nálada docela dobrá, řešili jsme hlavně problémy klubu a spolku. Pak se vše viditelně zlepšilo hlavně zásluhou Honzíka Zabloudila, který se vybarvil jako největší palič ve střední Evropě. Na jeho dýmku míru nedosáhne ani Vinnitou. Sedíme kolem ohně a diskutujeme. V tom se zvedne mladší Míla se Zdeňkem a ostatní omladinou a světe div se, jdou pouštět draka. Tma jako v pytli, drak ozdobený svítícíma tyčkama je pěkně vidět. Potvora nechce létat, není vítr. Musíme až

nahoru nad kemp na louku. Podařilo se. Drak ve vzduchu a vážně letí. U táboráku nám nebudou věřit, že se nám povedlo pustit draka v noci, ozve se někdo z omladiny. Na odpověď nikdo nečekal a Zdeněk se snažil draka dopravit nad táborák. Šlo mu to až do 4 lampy, tam trochu zaváhal a drak mu vzal draka. Prostě milý drak ulétl. No to bude ráno Ondráček smutný, jeho nejmilejší drak ulétl. Jak mu to všechno vysvětlíme. A jak to dopadlo? U ohně všichni tvrdili, že drak daleko nemohl letět a opravdu ráno byl drak objeven na stromě. Hned se Zdeněk s Pavlem vrhli do záchranné akce, hlavně to musíme stačit než se vzbudí Ondra. Smůla, Ondra vzhůru a drak nikde. Tak jsem musela Ondrovi vyprávět pohádku o jeho drakovi, když jsem šla Ondráška v noci zkontrolovat jestli spí, otevřela jsem dveře a jeho drak mě porazil a ulítl. Ondrášek se nevěřícně na mě díval a tak jsem pokračovala. No máš nevychovaného draka, tohle ti přece dělat nemůže. A to už se k chatce blížil Zdeněk s drakem. Opatrně položil draka na zem, Ondra k němu běží, postaví se nad draka a hubuje: už jsem ti včera říkal, že vůbec neposloucháš a že máš zaracha a ty se někde lítáš. Výbuch smích zazněl kempem, jak je ten dětský svět krásný. No a pak už i mi jsme se chystali domů. Tak zase příště nashledanou. Milena

Výsledky ve střelbě: Ctirad Čermák 42 bodů, Isabelka Zelníčková v zastoupení 36 bodů, Eliška Procházková 35 bodů. Jirka Procházka 34 bodů, Filip Brezáni 31 bodů, Lenka Čermáková 27 bodů, Vítek Menzl 26 bodů, Kačka Záhejská 23 bodů, Danielka Zelníčková v zastoupení a Jirka Rusnák 22 bodů, Tomášek Brezáni a Ondra Horáček 19 bodů, Víťa Novák a Baruška Valentová 17 bodů, Viktorka Brezáni, Filip Ruml a Maty Ulrych 16 bodů, Lukášek Valenta, Štěpán Mareš a Dominik Ulrych 12 bodů, Matěj Mareš, Natálka Rusnáková a Kuba Pazdera 11 bodů

Výsledky v jízdě zručnosti :

1. místo Petr Komín 0,9,84	a	Nikole Bartoňová 0,10,56
2. místo Lukáš Novotný 0,10,69	a	Ilona Mužová 0,10,75
3. místo Jiří Procházka 0,11,86	a	Eva Brejchová 0,12,37
4. místo Eda Šerber 0,14,96	a	Jitka Častková 0,15,28
5. místo Ruda Ulrych 0,16,13	a	Monika Brezáni 0,18,39
6. místo Ondra Síč 0,18,39		7.) Roman Zelníček 0,20,01
8.místo Jakub Fila 0,22,11		9.) Pavel Sedláček 0,23,35
10.místo Martin Burget 0,23,40		11.) Lenka Schillerová 0,23,49
12.místo Jirka Klimeš 0,23,70		13.) Honza Zabloudil 0,26,86
14.místo Eva Burgetová 0,27,15		15.) Míla Dovrtělová 0,28,53
16.místo Dáša Müllerová 0,29,22		17.)Pavel Záhejský 0,33,65
18.místo Tomáš Brezáni 0,33,93		19.) Zdeněk Meglič 0,35,98
20.místo Petr Beran 0,36,16		21.) Žaneta Rumlová 0,39,29
22.místo Milan Dovrtěl 0,39,88		23.) Kuba Třeštík 0,42,20
24.místo Buchtočka 0,43,28		25.) Roman Burget ml. 0,43,30
26.místo Maky Bartoňová 0,43,80		27.) Ctirad Čermák 0,57,18
28.místo Filip Košárek 1,01,39		29.) Lenka Čermáková 1,03,57
30.místo Mar.Bartoňová ml. 1,05,71		31.) Bára Miléřová 1,16,62
32.místo Franta Bureš 1,31,79		

Zpátečky :

1.) Petr Beran 0,12,65

2.) Roman Burget ml. 0,33,61

3.) Pavel Sedláček 0,37,31

4.) Lukáš Novotný 0,59,62

5.) Roman Zelníček 1,00,00

6.) Michal Píšťalka 1,10,41

A na závěr pár fotografií ...

